

DOMSTOLENS DOM

af 16. maj 2000

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

i sag C-87/99, Patrick Zurstrassen mod Administration des contributions directes (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif (Luxembourg))⁽¹⁾

af 18. maj 2000

(»EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) — ligebehandling — indkomstskat — ægtefæller med forskellig bopæl — sambeskatning af ægtefæller«)

i sag C-107/97, straffesag mod Max Rombi og Arkopharma SA som civilretligt ansvarlig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance, Grasse)⁽¹⁾

(2000/C 233/07)

(Kosttilskud — direktiv 89/398/EØF — gennemførelse — betingelser — opretholdelse af ældre nationale bestemmelser — tilsætningsstof — »L-carnitin«)

(Processprog: fransk)

(2000/C 233/08)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

(Processprog: fransk)

I sag C-87/99, angående en anmodning, som Tribunal administratif (Luxembourg) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (efter ændring nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Patrick Zurstrassen mod Administration des contributions directes, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) og af artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467), har Domstolen, sammensat af formanden for Tredje og Sjette Afdeling, J.C. Moitinho de Almeida, som fungerende præsident, afdelingsformændene D.A.O. Edward, L. Sevón og R. Schintgen samt dommerne P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, G. Hirsch, H. Ragnemalm, M. Wathelet (refererende dommer), V. Skouris og F. Macken; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 16. maj 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-107/97, angående en anmodning, som Tribunal de grande instance, Grasse (Frankrig), i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Max Rombi, Arkopharma SA som civilretligt ansvarlig, procesdeltagere: Union fédérale des consommateurs »Que choisir?« og Organisation générale des consommateurs (Orgeco), Union départementale 06, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 89/398/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring (EFT L 186, s. 27), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer) og H. Ragnemalm; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 18. maj 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 48, stk. 2 (efter ændring nu artikel 39, stk. 2, EF) og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet er til hinder for nationale bestemmelser, som vedrørende indkomstskat gør sambeskatning af ægtefæller, der ikke lever faktisk adskilt eller er separeret ifølge en retsafgørelse, afhængig af den betingelse, at ægtefællerne begge bor på det nationale område, og hvorefter denne skattemæssige fordel nægtes en arbejdstager med bopæl i nævnte stat, i hvilken arbejdstageren indtjener næsten hele husstandens indkomst, mens ægtefællen bor i en anden medlemsstat.

- 1) Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 89/398/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring skal fortolkes således, at kosttilskud som de i hovedsagen omhandlede, der indeholder L-carnitin i betydelige mængder, og som forhandles med oplysning om, at de opfylder særlige ernæringsmæssige formål, er omfattet af direktivets anvendelsesområde, når det ikke er fastslået af de nationale retter, at kosttilskuddene ikke opfylder de af producenten oplyste ernæringsmæssige formål eller ikke opfylder de særlige ernæringsbehov hos en af de kategorier af personer, som er nævnt i direktivets artikel 1, stk. 2, litra b), nr. i) og ii).

⁽¹⁾ EFT C 160 af 5.6.1999.